

7.

Момче иде опъ гората,
Видѣ мома въ градинаша.
Взе момчешо зрѣли дренки,
И хвъргаше на момаша :
Но и она сосъ Абълки,
Посрещна г' опъ градинаша.
Но они се не бѣяха
Едно друго да убивашъ,
Но опъ милоспъ по спруваха,
Едно съ друго да се либашъ.

8.

До кога ще шова зло да ме гони ;
Слъзы горки изъ очесъ да ми рони ;
Ахъ, ахъ! коль нещасиень азъ сиромахъ.
Не ли жалишъ возраспъ мой полень цвѣша ;
Или искашъ да ме лишишъ сего свѣша ;
Ахъ, ахъ! коль нещасиень азъ сиромахъ.
Какъ ще сносимъ душо Анке! днесъ швояша раздѣла ;
Капо не знамъ какъ щ' угасимъ любве спрашна ша сил.

Взоръ швой первый успрѣли ме напрасно ,
И уязви сердцешо ми нещасно.
Ахъ, ахъ! коль нещасиень азъ сиромахъ.